

РЕШЕНИЕ

№ 1484

гр. Бургас, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: ИВАН Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА
като разгледа докладваното от ИВАН Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №
20222120107172 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на “Ем Ен Джи Холидей“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Д. Г. Б. против “Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Ж. М. Д. и Ю. К. К. за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5000 лева, частично от 8411 лева застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка Каско на МПС от 15.06.2021г. за причинени щети на застрахован автомобил, вследствие на застрахователно събитие, настъпило на 17.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото до изплащането.

Твърди се, че на 05.07.2018г. между ищеца и Лизингова къща *** ЕАД е бил сключен лизингов договор за употребяван автомобил Пежо, рег. № ***. Автомобилът е предаден на ищеца като лизингополучател. На 15.06.2021г. е бил сключен договор за застраховка Каско между ответника и Лизингова къща *** ЕАД със срок на действие от 18.07.2021г. до 17.07.2022г. Ищецът бил посочен в полицата като лизингополучател. В това си качество ищецът е приел условията на застрахователния договор, с надлежно подписано приложение. На 17.12.2021г. с процесното МПС е реализирано ПТП на пътя за Карнобат, като автомобилът е излязъл вдясно от пътното платно и се е преобърнал в крайпътна нива. Застрахователят е уведомен за инцидента, заведена е щета, извършен е оглед на автомобила. Установени са вреди по предната броня, ляв и десен халоген, ПВЦ подкалник преден ляв и десен, челно стъкло, таван купе, облицовка таван, калник преден ляв, врата предна лява,

калник преден десен, колонка предна лява, колонка предна дясна, врата предна дясна, огледало ляво и дясно, задна броня, воден радиатор, акумулатор, двигател, окачване и вреди по гумите. Застрахователят е отказал да плати обезщетение с мотив, че не се покриват вреди, възникнали от злоумишлени действия или груба небрежност на застрахования, третото ползващо се лице, лизингополучателя и др. лица, които са оправомощени да управляват и ремонтират МПС или вреди, възникнали от експлоатацията и управлението на МПС с техническа неизправност и с неподходящи за сезона или износени гуми. Ищецът заявява, че не са налице злоумишлени действия или груба небрежност от водача на автомобила, а МПС-то не е било в техническа неизправност или с износени гуми. Гумите са отговаряли на нормативно определените изисквания. Ищецът твърди, че е отремонтирал за своя сметка автомобила. Моли за уважаване на иска.

Искът е с правно основание чл.405, ал.1 КЗ вр. чл.384 КЗ.

В срока по чл.131 ГПК ответникът – застраховател е представил писмен отговор, в който оспорва предявения иск. Заявява, че претенцията е недопустима, понеже ищецът не е собственик на процесния автомобил, а в лизинговия договор изрично е предвидено, че при тотална щета обезщетение се дължи само на лизингодателя. Налице са обстоятелствата по т.16.11 от ОУ, понеже е проявена груба небрежност от страна на застрахования, като той съзнателно е пренебрегнал и не е положил дължимата разумна грижа, което е породило причиняването на вредата. Според т.16.11 вредите, причинени от груба небрежност, не са част от рисковете, които се покриват от застрахователя, освен това са налице обстоятелствата по т.16.28 от ОУ, а именно управление на технически неизправно МПС. След извършен оглед на МПС било установено, че ако то е било правилно стопанисвано, щетите е нямало да настъпят. Автомобилът е бил управляван с неподходящи за зимен сезон гуми отпред и задни гуми с протектор под 4 мм. При добра поддръжка на автомобила и използването на подходящи за сезона гуми инцидентът не би настъпил. Ето защо застрахователят не дължи заплащане на обезщетение. Еwentуално се прави оспорване на претендирания размер на вредите като силно завишен. Предвид възрастта на автомобила, няма пречка при отстраняване на вредите да бъдат вложени части-втора употреба, каквато е практиката на сервизите. Ако се установи, че увреждането на автомобила представлява тотална щета, то претендираният размер трябва да бъде определен в хипотезата на тотална щета. Моли се искът да се отхвърли.

В съдебно заседание съдът е приел уточнение на иска в смисъл, че той се счита за предявен за сумата от 5000 лева, частично от общата сума от 5046.60 лева.

При преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази релевантните за случая законови разпоредби съдът достигна до следните фактически и правни изводи:

Искът е основателен.

Няма спор за наличието на валидно застрахователно правоотношение относно процесното МПС. Правоотношението се доказва от представената застрахователна полица Каско на МПС, действаща от 18.07.2021г. до 17.07.2022г., която е сключена за застраховането на процесния лек автомобил. Тази полица е подписана между застрахователя

Дженерали Застраховане АД и застрахованото лице Лизингова къща *** ЕАД. Ищецът не е страна по полицата /фигурира в нея посочен като лизингополучател/, но между него и застрахованото лице е сключен лизингов договор за процесното МПС. В договора е записана лизинговата цена, уговорен е и начинът ѝ на плащане, а именно на 60 равни месечни вноски. В раздел VIII "Застрахователни условия" е записано, че застрахователната полица включва застраховка Пълно Каско, като с подписване на договора лизингополучателят е потвърдил, че е предоставил на лизингодателя изрично писменото си съгласие за условията по застрахователните договори, които са съгласно Приложение № 3, неразделна част от договора. Според чл. 384, ал.1 КЗ преди сключването на застрахователен договор по т. 3 – 12, раздел II от приложение № 1, между лизингодател и застраховател по повод на лизингово имущество, в случаите на финансов лизинг и когато премията е дължима и платима от лизингополучател, включително в случаите, когато застрахователната премия е включена в лизинговата цена, лизингодателят е длъжен да получи изричното предварително писмено съгласие на лизингополучателя по условията на застрахователния договор. Член 382, ал.5-8 се прилагат съответно. Съгласно ал.2 по повод изплащането на обезщетение по застраховка по ал. 1 лизингополучателят има права на застрахован, като: 1. при частични вреди обезщетението се изплаща на лизингополучателя, освен ако е договорено вредите да бъдат отстранени в натура, в който случай разноските се заплащат непосредствено на външния изпълнител; 2. при кражба или тотална щета на лизинговото имущество обезщетението се изплаща на лизингодателя, като застрахователят е длъжен да уведоми изрично и писмено в еднодневен срок от деня на плащането лизингополучателя, като посочи размера на извършеното плащане. Според ал.3 в случаите по ал. 2, т. 2 лизингодателят може да задържи заплатеното обезщетение само до размера на неизплатените задължения по договора за лизинг. Със задържаната от лизингодателя сума се погасяват задълженията на лизингополучателя по договора за финансов лизинг, като лизингодателят е длъжен в 7-дневен срок от получаване на обезщетението да заплати на лизингополучателя остатъка. В конкретната хипотеза автомобилът е застрахован от лизингодателя, има сключен лизингов договор с ищеца, който е лизингополучател, той е дал съгласието си по условията на застраховката, като в Приложение № 3 е посочено, че застраховател може да е ответникът. По този начин е изпълнена разпоредбата на чл.384 КЗ и ищецът-лизингополучател има правата на застрахован и съответно има и правен интерес от предявяването на настоящия иск.

Доказва се и настъпването на ПТП с автомобила. Приложен е протокол за ПТП от 17.12.2021г., в който е отразено, че на същата дата водачът С. И. С. е управлявал автомобила, движейки се с несъобразена скорост спрямо пътните условия /мокър асфалт и др./, вследствие на което губи контрол над автомобила, излиза в дясно от пътното платно и се преобръща в крайпътна нива, като така допуска ПТП с материални щети. На водача е бил съставен за допуснатото ПТП акт за установяване на административно нарушение. Заведена е преписка по щета при ответния застраховател, направени са в тази връзка описи на вредите, но ответникът не е заплатил обезщетение, като е отказал с електронно писмо. Изпратил е писмо до ищеца, с което е предложил повторният оглед на автомобила да се направи като производство по обезпечение на доказателства по реда на чл.207 ГПК. Събрани са и свидетелските показания на св.К., бивш служител на ищеца, който е заявил, че

е закарал автомобила на сервиз за боядисване. На следващия ден бояджията ползвал автомобила да донесе технически консумативи и тогава претърпял ПТП. Свидетелят отишъл на място, извикали пътна помощ, после транспортирал колата до сервиз Пежо в Бургас, но там отказали да я ремонтират, защото застрахователят не платил за ремонта. В отказа на застрахователя пишело, че автомобилът не отговарял за зимна експлоатация. Според свидетеля, предните гуми на автомобила били чисто нови, а задните му гуми били зимни, с добър грайфер за сезона. Щетите по автомобила били отстранени през пролетта на 2022г. Преди лятото колата била оправена и минала без проблем технически преглед.

За станалото ПТП изводи са направили и двете назначени по делото автотехнически експертизи. Според първоначалната експертиза, от ПТП-то са увредени предна броня, решетка на предна броня, ляв и десен халоген, ПВЦ подкалник, ляв и десен буфер на бронята, радиатор на климатика, кора над радиатора, ляв и десен фар, преден капак, челно стъкло, таван купе, челно стъкло, облицовка таван, преден ляв калник, предна лява врата, преден десен калник, колконка предна лява, колонка предна дясна, предна дясна врата, ляво и дясно странични огледала, воден радиатор, задна броня, акумулатор, двигател, окачване на колелата и четири броя гуми. Почти всички увреждания са предвидени за подмяна с нови авточасти. Според вещото лице, уврежданията на автомобила са съпоставими по вид и степен с механизма на ПТП. Експертът сочи, че автомобилът е с 8-годишна експлоатация и всички авточасти за подмяна могат да бъдат или нови алтернативни или използвани оригинални, но годни за втора употреба. Според тази експертиза, стойността на разходите за ремонта надвишава 70% от действителната стойност и е налице тотална щета по чл.390, ал.2 КЗ.

Първоначалната експертиза е била оспорена от ищеца, поради което е изготвена повторна експертиза. Тя е установила, че на 17.12.2021г. е настъпило самостоятелно ПТП, при което лекият автомобил, управляван от С. И. С., е напуснал пътното платно и се преобърнал в крайпътна нива. Вещото лице сочи, че при извършване на контролен преглед на гумите от застрахователя не е установена техническа неизправност на гумите, като предните гуми са летни, с грайфер от 5 мм., а задните са зимни с грайфер от 3 мм. И тази експертиза е посочила нанесените по автомобила щети. Вещото лице е изчислило, че стойността на възстановените щети на автомобила възлиза на 5491.44 лева. Към датата на застрахователното събитие действителната стойност на автомобила е 8487.84 лева, като тя е определена от застрахователя и съответства на застрахователната сума.

Следователно, доказва се случилото се самостоятелно ПТП с автомобила, който поради несъобразена с пътните условия скорост е напуснал пътното платно и се е преобърнал в близката нива.

Застрахователното събитие е станало по време на действието на застраховката, т.е. налице е застрахователно покритие. Ищецът е лизингополучател и стопанисва в това си качество автомобила, като се ползва от разпоредбата на чл.384 КЗ и може да иска репарирание на вредите. Щетите са в пряка връзка с ПТП-то.

Неоснователни са възраженията на застрахователя за неспазване на съществени договорки от Общите условия от страна на ищеца, което би довело до неплащане на обезщетението. Не е налице груба небрежност от страна на застрахования /чл.16.11 от ОУ/. Инцидентът се е случил на мокър път, поради несъобразена скорост, като тези данни не могат да се приемат за груба небрежност. Ако бъдат приети за груба небрежност, би се обезсмислила самата застраховка, тъй като много от станалите ПТП са резултат именно от несъобразяване на скоростта на движение. Другото възражение е за управление на МПС с техническа неизправност, вследствие на експлоатация с неподходящи за сезона или износени гуми /чл.16.28 от ОУ/, при който случай също не се дължи застрахователно обезщетение. Съдът намира, че и това възражение е неоснователно. В тази връзка трябва да се съобрази изготвената в производството по обезпечаване на доказателства автотехническа

експертиза, според която дълбочината на протектора на предна лява лятна гума е 5.52/5.58мм., на предна дясна лява гума е 5.59/5.89мм., на задна лява зима гума е 2.49/3.22мм. и на задна дясна зимна гума е 2.39/2.75мм., като състоянието и на четирите гуми е добро. Вещото лице е записало, че за движение в зимни условия е препоръчително автомобилът да бъде оборудван със зимни гуми. Въпреки това при мека зима, когато температурата на въздуха рядко пада под 5 градуса, управлението на автомобил, оборудван с летни гуми не завишава риска от ПТП, ако шофьора се съобразява с пътните условия. Съдът съобразява и че, при огледа на щетите, самият ответник е записал в описите, че дълбочината на протекторите на предните гуми е 5 мм. Според чл.139, ал.1, т.4 ЗДвП автомобилът трябва да е оборудван с гуми, предназначени за зимни условия, или с гуми с дълбочина на протектора не по-малка или равна на 4 мм. през периода от 15 ноември до 1 март. В случая е безспорно установено, че задните гуми на автомобила са били зимни. Предните му гуми наистина са летни, но с дълбок протектор, над 4мм. Следователно, законът е спазен. Освен това вещото лице изрично е посочило, че предвид меките зимни условия, управлението на автомобил оборудван с летни гуми не завишава риска от ПТП, ако водачът се съобразява с пътните условия. Ето защо, не е налице хипотезата на чл.16.28 от ОУ и не е следвало застрахователят да отказва заплащането на обезщетение.

Всъщност застрахователят може да откаже да плати обезщетението единствено в хипотезите на чл.408 КЗ, а именно само при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахователя, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; в други случаи, предвидени със закон. В настоящата хипотеза не са налице такива факти. Инцидентът не е причинен умишлено, не е налице и такова неизпълнение на задължение по застрахователната полица, което да е значително и да е довело до застрахователното събитие. Както стана ясно, задните гуми на автомобила са били зимни, както е следвало, а предните гуми, макар и летни, са били с дълбок грайфер.

Ето защо, дължи се обезщетение в полза на ищеца-лизингополучател за вредите от ПТП. В тази връзка съдът взема предвид повторната автотехническа експертиза, според която няма тотална щета при определяне стойността на ремонта. След като няма тотална щета, по силата на чл.384 КЗ обезщетението се изплаща на лизингополучателя.

По паричния размер на вредите:

Повторната автотехническа експертиза е дала заключение за стойността на щетите в три варианта: първи вариант – щетите са оценени по часовата ставка на застрахователя към 2021г. като са взети предвид цените, по които е извършен ремонтът на колата, втори вариант – цената на подменените части е по цени на алтернативни части на конкретно посочено дружество и часовата ставка е ставката на застрахователя, трети вариант – цената на щетите е изчислена по часова ставка от 18 лева за части втора употреба и алтернативни части. Съдът намира, че трябва да вземе предвид първия вариант на изчисление, по който са взети цените, по които е извършен ремонтът на колата, тъй като според експертизата, с молбата си от 26.04.2023г. ищецът е посочил цените на подменените части, които не са оригинални. Следователно, дори в този случай не се касае за оригинални части. Те са нови, но не са оригинални. Този вариант се преценява за най-целесъобразен и справедлив. Не следва да се взема предвид вариантът за части втора употреба, доколкото няма в закона

изискване ремонтът да се извършва с такива части. Ремонтът е извършен с нови части, които са алтернативни и е на стойност 5491.44 лева, която стойност се възприема от съда като правдоподобна.

По горните съображения искът се преценява за основателен. Налице е хипотезата на чл.405 КЗ, според която при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. От друга страна не се установява наличието на някое от условията по чл.408 КЗ, при които застрахователят може да откаже плащане на обезщетение.

Както беше казано, настъпило е ПТП на 17.12.2021г., от ПТП са причинени процесните щети, те са в пряка причинна връзка с инцидента. Размерът на щетите е установен от заключението на вещото лице. Увреденият автомобил е застрахован по Каско при ответния застраховател, като щетите са настъпили при действие на застрахователната полица. Лизингополучателят има правата да иска и получи обезщетението, понеже не се касае до тотална щета.

Следва решение, с което искът се уважи изцяло и се осъди ответникът да заплати на ищеца сумата от 5000 лева застрахователно обезщетение, дължимо за причинени вреди на застраховано МПС от станало на 17.12.2021г. ПТП, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца съдебно – деловодни разноски в размер на 1250 лева.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Ж. М. Д. и Ю. К. К. да заплати на “Ем Ен Джи Холидей“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Д. Г. Б. сумата от **5000 лева** /пет хиляди лева/, частично от общата сума от 5046.60 лева главница, представляваща застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка Каско на МПС от 15.06.2021г. и лизингов договор № 59538/05.07.2018г. за причинени щети на застрахован автомобил Пежо, рег. № ***, вследствие на застрахователно събитие, настъпило на 17.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 04.11.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА “Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Ж. М. Д. и Ю. К. К. да заплати на “Ем Ен Джи Холидей“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Д. Г. Б. сумата от **1250 лева** /хиляда двеста и петдесет лева/ съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Вярно с оригинала.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____(П)_____